

Hoola Bandoola Band

"Karins sång"

Visit "[Karins sång](#)" on MotoLyrics.com

Då solen aldrig gick ner,
mellan vaxdiga vidder och höga berg,
blev vi födda fria, att bruka det land,
våra fäder hade ärvt.
Det var nära till det, vi visste var värt,
här var ingen slav eller kung.
Och den rätt till jorden vår mada gav,
var ej till salu ens för guld.

Men dom som har vill ständigt ha mer
och det dom inte kan få kan dom oftast ta.
Och ett lyckligt folk är olänsamt;
det är så lite dom vill ha.
Så valet vi fick var klart som glas;
vi måste vika eller dö.
När vi för sista gången såg tillbaks,
var redan solen rök av rök.

Och vi kom till dom härskandes stad,
där till och med älgonen var av sten.
Och vi som var vana att hjälpa varann',
fick nu försöka en och en.
Och här var vintern lång och kall
och det var sommaren med.
Här hjälpte det inte att isen smalt,
nej, det var lika kallt för det.

Men människans minne är långt
och människornas längtan kan ingen ta.
Och dagen skall komma när dom som fördrivs
ska ställa borden till svars.
Då ska dom inte längre tigga om nåt.
Nej, dom ska ta det dom vill ha.
Och dom som sått sin fiendskap,
ska också skärra av sitt hat.

Visit [Hoola Bandoola Band](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.